

(IN)SUBMISSIÓ

“A l'atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona, de classe baixa i nació oprimida. I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel.”

Maria Mercé Marçal

El fet que les dones puguen vestir un trage durant l'entrada i la processó a les festes d'Alcoi és un xicotet pas, en el camí cap a la igualtat, que hem de valorar com a positiu. Abans no es podia fer ni això.

Però la relació que hi ha en les festes entre els hòmens i les dones és de submissió/dominació. Cap de les dones pot lluir el seu disseny si no té el permís del seu marit o el seu pare. En algunes filaes (com en la filà Alcodianos) el permís no és simbòlic, és un paper que han firmat tots els hòmens de la filà que permetien que les seues dones isqueren. Les dones que han passat pel tràngol d'admetre això s'estimen molt la festa, altrament no hagueren consentit l'ofensa. Ells no necessiten cap permís, per què les dones sí?

És per aquesta raó que les coses no es poden quedar ací, abans o després, igual que la primera persona negra (que era dona) es va atrevir a seure davant en els autobusos, igual que la primera dona que es va atrevir a anar a la Universitat, igual que el primer soldat que es va atrevir a no anar a la mili, haurem de cridar: ... insubmissió!

Fonèvol